

Mēška pasaka be gala

Stuov beržielis nosēmēnēs:
Dā tuoks jauns, vo jau nuplākēs.
Zoikis baltus oustus kraipa,
Pakrūmalie snēigē braida,

Ēš berželē čīdavuojēs,
Šuokinie ont vēnuos kuojēs:
„Tavēs niekam nebreikies,
Ni pošelē nebmīlies“.

Vo pošelē onkstēi rīta,
Vēsa snēigās apdrabstīta,
Žalē galva palingava:
„Biek, kol lapē nesogava!“

Tik beržieli meilē tiešēj:
„Tas zoikielis baisē griešēj –
Tiktā tavi temīliesio
Ēr i kētus neveiziesio.

Tau lapelē sužalious,
Kumet gegužie kukous.
Viel laimingē vedo būšiau –
Vēsuoms sava šakuoms ūšiau:

Paukštē če lēzdelius soks,
Biški galvas apsēsoks.
Paskou rodēnēis solauksiau
Lapās šaknis apsēkrausiau,

Kad par žēima nesošaltom,
Vo, pavasariou atejos,
Viel šakelēs sožalioutom,
Gegoželē ožkukoutom“.